

HIVATALOS KÖZLEMÉNY.

I.

FELHIVÁS

a tavaszi erdészeti államvizsga tárgyában.

Az 1916. év tavaszán erdészeti államvizsgát tenni szándékozók felhivatnak, hogy kérvényüket az ehhez szükséges engedély iránt legkésőbb *1916. évi február hó végéig* a m. kir. földmivelésügyi minisztérium I/A főosztályának címére (Budapest, V., Zoltán-u. 16. sz.) bérmentve küldjék be.

Az erdészeti államvizsgához való bocsátásra ez alkalommal — a selmeczbányai m. kir. bányászati és erdészeti főiskola tanulmányrendje és rendszabályai IV. fejezetében foglalt erdészeti államvizsgálati szabályzattól (IV. fejezet, 64. § *d*) pontjától) eltérően — kivételesen azok is igényt tarthatnak, akiknek gyakorlati szolgálata, a vizsga idejéig számítva, a két évet nem éri el, ha igazolják azt, hogy a szabályzatban megkívánt két évi gyakorlati szolgálatban mutatkozó hiányosság önhibájukon kívül, valamely — a háborúval kapcsolatos — méltánylást érdemlő ok következtében állott elő.

Budapest, 1916. évi január hó 5-én.

Horváth Sándor s. k.
miniszteri tanácsos,
a vizsgáló-bizottság elnöke.

II.

HIVATALOS KÖZLEMÉNY.

(elvesztett erdőőri szakvizsgabizonyítványról).

88/916 szám. — Közhírré teszem, hogy Kecskemét városi (Pest-Pilis-Solt-Kiskun vármegye) születésű Molnár Károly részére, 1904. évi október hó 25-én 4—904 sz. alatt az erdőőri szakvizsga letételéről kiállított eredeti bizonyítvány elveszvéen, ahelyett nevezett részére 1916. évi 88 sz. alatt az eredetivel egyenlő értékű hiteles másodlat adatott ki.

Kolozsvár, 1916. január 24-én.

K. Bogdán Géza
kir. erdőfelügyelő.

Kolozsvári Nagy Károly

1853—1916.

Hosszas szenvedés után, a mindvégig hűen teljesített kötelesség tudatával hunyt el múlt hó 13-án Budapesten Kolozsvári *Nagy* Károly m. kir. földmivelésügyi miniszteri tanácsos, az erdőrendezési ügyosztály főnöke, életének 62 évében. Vonzó, rokonszenves, mindenkivel szemben nyílt jóindulattal viseltető egyénisége mindannyiunkat lebilincsel; azon kevés ember közé tartozott, akik elmondhatták magukról, hogy nincs ellenségük. Mint ember és mint tisztviselő egyaránt tiszteletreméltó volt; hivatalos működése nem tört új nyomokat, de az elődeitől átvett hagyatékot hűen, nagy lelkiismeretességgel és buzgalommal őrizte meg és fejlesztette az idők folyamán tovább. A kötött birtokok üzemrendezésének befejezése az ő hivataloskodásának idejére esik.

A magyar erdészeti egyik lelkes, derék művelőjét, a földmivelésügyi minisztérium tisztikara buzgó, lelkiismeretes és általános tiszteletnek örvendő tagját veszítette benne.

*

Kolozsvári *Nagy* Károly Nagyenyeden 1853-ban született. Középiskolai tanulmányainak és az erdészeti akadémiának elvégzése után 1876-ban állami szolgálatba lépett a máramarosszigeti bányász- és jószágigazgatóságnál mint II. osztályú erdőgyakornok. Rövidesen Liptóújváron találjuk (1881.) mint segéderdőrendező, majd Soóváron (1884.), ahonnan 1891-ben Besztercebányára került mint erdőrendező. Hosszas maradása itt sem volt, mert már 1892. őszén erdőmesteri rangban a beszterczei erdőigazgatósághoz került, ahonnan felsőbbsege — nyilván kiváló képességeinek elismerésével — később Belházy Emilnek 1897-ben bekövetkezett halála után Budapestre, a földmivelésügyi minisztérium erdészeti osztályának erdőrendezői ügyosztályába hívta be, amelynek erdőtanácsosi minőségben élére került.

Ebben a fontos munkakörében maradt meg időelőtt bekövetkezett haláláig. Legfelső elhatározással 1904-ben a főerdőtanácsosi

czimet és jelleget, 1905-ben a valóságos főerdőtanácsosságot, 1913-ban a miniszteri tanácsosi czimet és jelleget, végül 1915-ben a valóságos miniszteri tanácsosi rangot nyerte el.

Az utóbbi évek alatt huzamosabb időn keresztül vezette az erdészeti I. A. főosztályt, s jóllehet súlyos betegsége már hónapok, sőt évek óta kinozta és leselkedett életére, kötelességtudása ugy-
szólván közel halálos ágyáig munkaasztalánál tartotta.

*

Január hó 15-én, derült téli napon kísértük ki utolsó útjára a farkasréti temetőbe.

Mélyen meghatva hallgattuk a gyászszertartást végző lelkiatyának magasztos bucsuztató szavait, s mindannyian szorongó érzéssel váltunk meg szeretett kartársunktól, akinek nemcsak nagy szívét csodáltuk, hanem puritán becsületességét, szerénységét és ritka kötelességtudását is, amely erényei maradandóan emlékünkbé vették jóságos alakját.

Az Országos Erdészeti Egyesület igazgató-választmánya is rokonszenves tagját veszítette el benne. Egyesületünk koszorút helyezett ravatalára s az elnökség részvétíratot intézett az elhunyt özvegyéhez.

Nyugodjék békében!

KÜLÖNFÉLÉK.

Kitüntetések. Ő Felsége a király kiváló és eredményes munkásságuk elismeréséül *Téglás Károly* min. tanácsosnak a Lipót-rend lovagkeresztjét, *Kozma István* és *Kaán Károly* főerdőtanácsosoknak a harmadosztályu vaskoronarendet, *Szántó Mihály* erdőtanácsosnak a Ferencz-József-rend lovagkeresztjét, *Papp László* és *Petricsek Adolf* erdőmérnököknek, *Blickhardt József* és *Bachmann Ottó* segéderdőmérnököknek a koronás arany érdemkeresztet, *Térfi Béla* erdőtanácsosnak pedig a főerdőtanácsosi czimet adományozta.

Őszinte örömmel adunk hirt e kitüntetésekről, amelyek örvendetes bizonyítékai annak, hogy a hazai erdészetnek a mai nehéz viszonyok között teljesített odaadó munkálkodása legfelső helyen is elismerésre talál.